

Bud'me kreativní! aneb pár rad

Když po studiích vstupuje mladý architekt, designér nebo malíř do pracovního života, nemívá to lehké. Snad si tento vstup ulehčí, když si přečte našich pár rad a porozumí jim. Chceme pomoci hlavně těm, kdo spoléhají na své vlastní síly a chtějí na sobě pracovat.

První, co si musí každý student uvědomit, a to je naše **první rada, je výběr dobré školy**, ať už střední nebo vysoké.

Kvalitní škola rovná se těžká škola. Nebojme se náročnějšího studia a nevyhýbejme se předmětům, o kterých si myslíme, že mají málo společného s naším hlavním zájmem.

To předjímá naši **druhou radu - nepodceňujme všestrannost!**

Pro architekta (malíře, designéra) je například nezbytné umět svou práci propagovat a prodat. Musí umět napsat dobrý novinový článek, zajímavou přednášku, vymyslet logo, vytvořit kvalitní portfolio...atd.

Slušné zvládnutí češtiny je nezbytné. A to i tehdy, chceme-li zvládnout cizí jazyky. O jejich důležitosti v profesním životě se snad netřeba šířit.

Organické tvary přírody (biologie) inspirovaly nejednoho světového umělce či architekta. Produktový designér se často potýká nejen s absencí nápadu, ale i se zvládnutím zvoleného materiálu. Jeho vlastnosti

(fyzikální i chemické) mohou být při výrobě na překážku navrženému tvaru. Umět skloubit dobrý návrh, materiál, výrobu a praktické využití výrobku znamená být špičkovým designérem. A to vyžaduje víc, než jen soustředění se na jeden úzký obor.

Rada třetí - zahraniční zkušenost je nedocenitelná.

V konfrontaci se světem se naše mysl otevírá novým, často neobvyklým myšlenkám, pohledům a řešením. Přestaneme se bát nezvyklého.

Rada čtvrtá - nikdo za mě nic neudělá.

Propadnout iluzi, že například architekt nemusí umět kreslit (počítač to za něj udělá) je stejné, jako si myslet, že dobrému fotbalistovi může chybět noha (někdo nebo něco to za něj odběhá...) Počítač – stroj – pomůže jen tomu, kdo skutečně umí a to jen s formální stránkou věci. Kreativitu si „nevyklikám“!

Rada pátá - bud'me kreativní.

Ale co je to kreativita? Jak mám poznat dobrý nápad? Kde mám hledat

inspiraci? Má tvořivost nějaká úskalí? Jaká?

Tyto otázky si klade každý začínající tvůrce. Je třeba si uvědomit, že kreativita, nápad a inspirace je vždy tam, kde jsem já. Jen na mně záleží, jsem-li si toho vědom a zda si toho vůbec všimnu. Být tvůrčí totiž znamená všimnout si! Vidět to, co ostatní nevidí, což ovšem předpokládá jiné nastavení mysli. Nové není nové - ve smyslu vymyšlené – ale posud nepovšimnuté.

Zázrak tvořivosti spočívá v tom, že se neviditelné činí zjevným a často i zdánlivě neslučitelné se spojí v jeden dokonale harmonický celek, který „nelze vymyslet“. Myšlení umí pouze zprostředkovat – přetlumočit – nápad. Čím zdatnější jsem „tlumočnick“ (zručnější malíř, interpret nebo bystřejší matematik, fyzik) tím lépe. Na druhou stranu: k čemu je tlumočnick, který nemá co tlumočit? Kreativita vstupuje nevědomky, když jí vytvoříme vhodné vnitřní prostředí.

Rada šestá - každodenní život a kreativita jsou neoddělitelné.

Co znehodnotí náš všední život zničí i naši tvořivost.

Nejčastěji se o to spolehlivě postarají naše iluze. Iluze nám zabrání vidět přímo – jinak řečeno všimnout si.

Vzdělání je tu jistě také od toho, aby nás, aby nás - kromě technických dovedností nutných pro život (jakými jsou například přiměřené chování, čtení, psaní, počítání...) naučilo vidět realitu a přijmout ji. Kdo je ponechán ve světě iluzí, ten v reálném životě stojí ve frontě na práci. ...A jestliže mu nedojde, o co jde, tak si postojí.

My, lektori FESTADU se snažíme, aby naši studenti dostali takové základy výtvarných dovedností, na kterých se dá stavět. Usilujeme o to, aby naši absolventi pochopili, co je to tvořivost a dokázali realizovat své nápady.

Zdá se nám, že většina absolventů pochopila náš záměr a oceňuje náš přístup, za to děkujeme.

Hana Kocourková, FESTAD